

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 355

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 aprilie 2005

SUMAR

	Pagina	Nr.		Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 162 din 22 martie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și ale art. 5 alin. (2)—(5) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică	1-6	306.	— Hotărâre pentru aprobarea Strategiei actualizate privind reforma instituțională a Ministerului Administrației și Internelor în perioada 2005—2006.....	6-15
			★	
			Rectificări.....	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 162

din 22 martie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și ale art. 5 alin. (2)—(5) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ion Tiucă — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și ale art. 5 alin. (2)—(5) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică, excepție ridicată de Marian Ureche din București în Dosarul nr. 1/S/2004 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat Florian Andreescu, cu delegație depusă la dosar,

constatându-se lipsa Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia, întrucât consideră că textele de lege criticate, care definesc noțiunile de „agent” și „colaborator” ai organelor de securitate ca poliție politică, conduc la învinovățirea unor categorii de persoane printr-o decizie a unei autorități autonome — Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității — fără o judecată prealabilă, ceea ce suprimă sau îngreșează drepturile și libertățile fundamentale ale omului prevăzute de Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, întrucât consideră că textele de lege criticate nu contravin prevederilor art. 21, art. 23 alin. (11) și ale art. 41 alin. (1) teza întâi din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin **Încheierea din 22 octombrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 1/S/2004, Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă** a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și ale art. 5 alin. (2)—(5) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică. Excepția a fost ridicată de Marian Ureche într-o cauză având ca obiect contestația formulată de acesta împotriva deciziei Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pronunțată în temeiul Legii nr. 187/1999.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 5 alin. (2)—(5) din Legea nr. 187/1999, care definește organele de securitate ca poliție politică prin noțiunile de „agent”, „colaborator” sau asimilați ai colaboratorilor, încalcă prevederile art. 23 alin. (8) din Constituție prin aceea că persoanele astfel definite sunt considerate, „fără puțință de tăgadă [...]”, „aprioric vinovate datorită simplei lor apartenențe la una din structurile securității”, iar în acțiunile pornite împotriva acestora „cauza este prejudecată”. Se consideră că, de altfel, alin. (2)—(5) ale art. 5 se abat chiar de la prevederile alin. (1) ale aceluiași articol, potrivit cărora organe de securitate ca poliție politică sunt, între altele, cele create pentru suprimarea sau îngreșirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului; așadar, textele de lege criticate trebuie interpretate „doar prin prisma consecințelor” asupra acestor drepturi și libertăți. Se mai susține că prevederile menționate încalcă art. 21 și art. 38 alin. (1) teza întâi din Constituție „prin maniera în care sunt concepute” și „datorită modului de prejudecare a cauzei”.

În continuare, autorul excepției susține că și art. 3 din lege încalcă dispozițiile Constituției. În acest sens, arată că, „potrivit art. 3 din Legea nr. 187/1999, toate persoanele prevăzute la art. 2 sunt obligate să dea declarații autentificate privind apartenența sau neapartenența la organele de securitate, ca poliție politică, sub anumite consecințe pentru declarația pe proprie răspundere, precum și cu publicarea acestor persoane în Monitorul Oficial, fără a se cunoaște: cine stabilește care sunt structurile considerate ca fiind de natura poliției politice cu consecințe negative asupra acestor persoane; dacă persoana în cauză are o anumită vinovăție prin faptul că s-a aflat o scurtă perioadă ca lucrător activ și a fost dată afară pentru lipsă de activitate, sau pentru că era suspect, sau pentru că avea rude în străinătate, sau dacă, și mai rău, s-a aflat pe listele de colaboratori fără să cunoască [...]”.

În concluzie, consideră că Legea nr. 187/1999, în ansamblul său, conține dispoziții neconstituționale, iar Curtea Constituțională ar trebui să „aprecieze din inițiativă proprie, urmare unei analize cât mai obiective, că unele din textele menționate” pot încălca și alte prevederi din Constituție, scopul analizei fiind evitarea unei noi încălcări a drepturilor și libertăților cetățenilor.

Excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, privește și dispozițiile art. 16 lit. c) din Hotărârea Parlamentului nr. 17/2000 pentru adoptarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ca Poliție Politică, însă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale rezultă că autorul acesteia a renunțat la susținerea ei, iar Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă, a reținut numai excepția cu privire la dispozițiile art. 3 și ale art. 5 alin. (2)—(5) din Legea nr. 187/1999.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă apreciază că art. 5 alin. (2)—(5) și art. 3 din Legea nr. 187/1999 nu încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (2), art. 21, art. 22 alin. (2), art. 23 alin. (8) și ale art. 30—31. Aceasta, deoarece art. 5 alin. (2)—(5) din lege „cuprinde reglementări de ordin terminologic”, iar art. 3 „reglementează obligația depunerii, de către persoanele care candidează spre a fi alese sau numite într-o demnitate sau funcție din cele prevăzute la art. 2 din lege, a unor declarații privind apartenența sau neapartenența ca agent sau colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică, determinată de natura și importanța funcției publice avute în vedere de legiuitor”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, se arată că adoptarea Legii nr. 187/1999 a fost determinată de voința legiuitorului „de a oferi societății românești o bază instituțională credibilă pentru a putea duce la bun sfârșit dificilul proces de clarificare a trecutului comunist“, iar Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității este, contrar susținerilor autorului excepției, „o autoritate autonomă a Administrației Publice Centrale de Specialitate“ ce își desfășoară activitatea sub controlul Parlamentului. Prin activitatea sa, Consiliul asigură dreptul de acces la informațiile de interes public, verificând din oficiu persoanele care candidează pentru a fi alese sau numite în demnități ori funcții publice. În legătură cu susținerile referitoare la neconstituționalitatea art. 5 din lege, se arată că acesta cuprinde reglementări de ordin terminologic, ceea ce reprezintă o opțiune a legiuitorului privind condițiile de a căror îndeplinire depinde „catalogarea unor persoane ca făcând parte din fostele organe ale securității, precum și modul în care sunt stabilite criteriile de apreciere ale unei persoane ca fiind agent/colaborator al organelor de securitate“.

Referitor la criticile de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și ale art. 5 alin. (2)—(5) din lege, prin raportare la art. 21, art. 23 alin. (11) și art. 41 alin. (1) teza întâi din Constituție, se arată că: accesul liber la justiție nu este încălcat atâta vreme cât, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/1999, decizia Colegiului Consiliului poate fi atacată în termen de 30 de zile de la data comunicării la Curtea de Apel — Secția civilă în competența căreia își are domiciliul cel care o contestă; Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității nu este o autoritate judecătorească care să pronunțe o hotărâre judecătorească de condamnare, în înțelesul legii penale, astfel că nu se poate reține încălcarea art. 23 alin. (11), privind prezumția de nevinovăție, iar accesul la informațiile din domeniul de reglementare al legii ce face obiectul controlului „permite publicului să aibă o imagine adecvată și să-și formeze o opinie critică cu privire la societatea în care trăiește și la autoritățile care îl guvernează“; depunerea de către persoanele care urmează a fi alese sau numite într-o funcție sau demnitate publică a declarațiilor de apartenență sau neapartenență ca agent sau colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică, este determinată de natura și importanța funcției sau demnității publice, care primează interesului personal, așa încât nu se încalcă art. 41 alin. (1) teza întâi din Constituție, privind dreptul la muncă.

Se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 203 din 29 noiembrie 1999, prin care aceasta a constatat că nu se poate pronunța asupra eficienței și oportunității adoptării unei legi.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere transmis cu adresa nr. 9.232 din 10 decembrie 2004, apreciază că dispozițiile art. 3 și ale art. 5 alin. (2)—(5) din Legea nr. 187/1999 sunt constituționale, iar excepția de neconstituționalitate referitoare la art. 17 lit. c) din Hotărârea Parlamentului nr. 17/2000 este inadmisibilă. Astfel, în legătură cu neconstituționalitatea textelor menționate din legea criticată, se arată că acestea nu contravin: dreptului de acces la justiție de vreme ce decizia Colegiului Consiliului poate fi atacată la curtea de apel competentă; egalității în drepturi a cetățenilor, întrucât obligația de a depune o declarație pe proprie răspundere, privind apartenența sau neapartenența ca agent sau colaborator al organelor de securitate, revine tuturor categoriilor de personal „prevăzute în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe criterii arbitrare“. Cât privește invocarea încălcării art. 30 și 31, referitoare la libertatea de exprimare și dreptul la informație, se menționează că prevederile de lege criticate se fundamentează chiar pe aceste dispoziții constituționale.

În sfârșit, se arată că dispozițiile constituționale ale art. 22 alin. (2) și ale art. 23 alin. (11), invocate ca fiind încălcate, nu au relevanță în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 și ale art. 5 alin. (2)—(5) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică. Aceste prevederi au următorul cuprins:

— Art. 3: „(1) *Persoanele care candidează spre a fi alese sau numite în una dintre demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 2 sunt obligate să facă o declarație autentică, pe propria răspundere, potrivit legii penale, privind apartenența sau neapartenența ca agent sau colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică. Înainte de alegere sau de numire verificarea se face din oficiu, pentru persoanele care candidează pentru a fi alese sau numite în demnitățile ori în funcțiile prevăzute la art. 2 lit. a)—c); de asemenea, verificarea este obligatorie și pentru persoanele care au fost alese sau*

numite în respectivele demnități ori funcții publice, inclusiv pentru cele aflate în exercițiul respectivelor demnități sau funcții la data intrării în vigoare a prezentei legi, în cazul în care aceasta nu s-a făcut în timpul candidaturii.

(2) Declarația prevăzută la alin. (1) se va depune o dată cu cererea de numire sau cu declarația de acceptare a candidaturii.

(3) Verificările se sistează dacă persoana care exercită una dintre demnitățile sau funcțiile enumerate la art. 2 demisionează sau, după caz, renunță la candidatură ori la numire în termen de 15 zile de la data comunicării sau solicitării acestor verificări.

(4) Pentru candidați verificarea se face, în mod obligatoriu, în ordinea prezenței pe listă. Rezultatele verificării vor fi publicate imediat în Monitorul Oficial al României și vor fi puse la dispoziție mijloacelor de informare în masă.

(5) În vederea verificării, Biroul Electoral Central sau local, după caz, va comunica în termen de 24 de ore listele cuprinzând candidații Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care va transmite rezultatul în termen de 7 zile.;

— Art. 5 alin. (2)—(5): „(2) Este agent al organelor de securitate, ca poliție politică, în sensul prezentei legi, orice persoană care a îndeplinit calitatea de lucrător operativ, inclusiv acoperit, al organelor de securitate în perioada 1945—1989.

(3) Este colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică, în sensul prezentei legi, persoana care:

a) a fost retribuită sau recompensată în alt mod pentru activitatea desfășurată în această calitate;

b) a fost deținător de locuință conspirativă sau de casă de întâlnire;

c) a fost rezident al securității, în sensul prezentei legi;

d) orice altă persoană care a dat informații securității, prin care s-a adus atingere, nemijlocit sau prin alte organe, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Informațiile cuprinse în declarațiile date în timpul anchetei de către persoana reținută sau arestată pentru motive politice privind cauza pentru care a fost cercetată, judecată și condamnată nu fac obiectul acestei prevederi.

(4) Se consideră colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică, și persoana care a transmis sau a înlesnit transmiterea de informații, note, rapoarte sau alte acte, prin care se denunțau activitatea sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, de natură să aducă atingere drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Sunt asimilați colaboratorilor prevăzuți la alin. (3) persoanele care au avut competențe decizionale, juridice ori politice sau care prin abuz de putere politică au luat decizii la nivel central sau local, cu privire la activitatea securității sau cu privire la activitatea altor structuri de represiune ale regimului totalitar comunist.“

În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate sunt contrare art. 21, art. 23 alin. (8) [devenit alin. (11)] și art. 38 [devenit art. 41] alin. (1) teza întâi din Constituție, texte care prevăd:

— Art. 21: „(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngrădi exercitarea acestui drept.

(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.“;

— Art. 23 alin. (11): „Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată“;

— Art. 41 alin. (1) teza întâi: „Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă.“

De asemenea, din încheierea de sesizare rezultă că autorul excepției a mai invocat și încălcarea prevederilor constituționale ale art. 22 alin. (2), ale art. 30 și 31, fără a arată însă în ce constă această încălcare.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională reține următoarele:

În temeiul prevederilor Legii nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică, precum și a Hotărârii Parlamentului nr. 17/2000, Colegiul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității a adoptat procedura de deconspirare și publicare în Monitorul Oficial al României a ofițerilor și subofițerilor, activi sau acoperiți, implicați în activități de poliție politică. Ca urmare, în prezenta cauză, potrivit probelor examinate, Colegiul Consiliului a stabilit că în activitatea desfășurată de autorul excepției de neconstituționalitate, în calitatea sa de ofițer cu diferite grade, între anii 1965—1984, „se regăsesc elemente de poliție politică așa cum sunt definite de art. 5 alin. 1 și 2 din Legea nr. 187/1999“, astfel că a emis Decizia nr. 44 din 29 martie 2004, în vederea aplicării prevederilor art. 17 alin. (2) din legea menționată, respectiv publicarea acestor constatări în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Împotriva deciziei Marian Ureche a formulat contestație, care a fost respinsă prin Decizia Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității nr. 70 din 4 mai 2004. Potrivit Legii nr. 187/1999, această decizie a fost contestată la Curtea de Apel București — Secția civilă, instanță de judecată în fața căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și ale art. 5 alin. (2)—(5) din Legea nr. 187/1999.

În esență, autorul excepției consideră că, potrivit prevederilor art. 5 alin. (2)—(5) din lege, persoanele definite prin noțiunile de „agent“, „colaborator“ sau „asimilați ai colaboratorilor“ ai organelor de securitate, ca poliție

politică, sunt considerate, „fără putință de tăgadă [...]”, „aprioric vinovate datorită simplei lor apartenențe la una din structurile societății”, iar în acțiunile pornite împotriva lor „cauza este prejudecată”, ceea ce încalcă art. 23 alin. (8) [devenit alin. 11] din Constituție, referitor la prezumția de nevinovăție. Tot astfel, se consideră că, „prin maniera în care sunt concepute” și „datorită modului de prejudecare a cauzei”, textele de lege criticate încalcă și dispozițiile constituționale ale art. 21, privind „Accesul liber la justiție”, și ale art. 38 alin. (1) teza întâi [devenit art. 41], potrivit cărora „Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit”.

În legătură cu invocarea încălcării art. 23 alin. (11) din Constituție, Curtea constată că prezumția de nevinovăție consacrată de textul constituțional este proprie procesului penal și ca atare irelevantă într-o cauză civilă cum este aceasta. Curtea nu poate reține nici invocarea încălcării accesului liber la justiție, de vreme ce litigiul a ajuns în fața unei instanțe judecătorești, și nici cea referitoare la îngrădirea dreptului la muncă, întrucât prevederile art. 5 alin. (2)—(5) din legea criticată nu fac decât să definească noțiunile de *agent* sau de *colaborator* al organelor de securitate ca poliție politică și nu cuprind vreo dispoziție privind dreptul la muncă.

De altfel, criticile potrivit cărora art. 5 alin. (2)—(5) din lege sunt contrare prevederilor din Constituție menționate „prin maniera în care sunt concepute” și „datorită modului de prejudecare a cauzei” nu reprezintă aspecte de constituționalitate, ci aprecieri personale ale autorului excepției, asupra cărora Curtea nu este competentă să se pronunțe.

Tot astfel, Curtea nu are competența de a se pronunța în legătură cu susținerea referitoare la eventuala contrariedade dintre prevederile alin. (2)—(5) ale art. 5 și cele ale alin. (1) al aceluiași articol din lege, întrucât nu intră în atribuțiile sale examinarea conformității dintre diferite dispoziții legale, ci numai concordanța acestora cu principiile și normele constituționale.

În opinia autorului excepției, art. 3 din Legea nr. 187/1999, potrivit căruia „toate persoanele prevăzute la art. 2 sunt obligate să dea declarații autentificate privind apartenența sau neapartenența la organele de securitate ca poliție politică [...], precum și publicarea acestor persoane în Monitorul Oficial”, este neconstituțional deoarece nu prevede „cine stabilește care sunt structurile considerate ca fiind de natura poliției politice cu consecințe negative asupra acestor persoane; dacă persoana în cauză are o anumită vinovăție prin faptul că s-a aflat o scurtă perioadă ca lucrător activ și a fost dată afară pentru lipsă de activitate, sau pentru că era suspect, sau pentru că avea rude în străinătate, sau dacă, și mai rău, s-a aflat pe listele de colaboratori fără să cunoască [...]”.

Examinând aceste susțineri, Curtea constată că ele urmează a fi respinse. Art. 3 alin. (1) din lege dispune că

„Persoanele care candidează spre a fi alese sau numite în una dintre demnitățile sau funcțiile prevăzute la art. 2 sunt obligate să facă o declarație autentică, pe proprie răspundere, potrivit legii penale, privind apartenența sau neapartenența ca agent sau colaborator al organelor de securitate, ca poliție politică [...]”, iar art. 2 stabilește demnitățile sau funcțiile pentru care persoanele care le ocupă sau candidează trebuie să facă această declarație. Or, așa cum s-a arătat, prezenta excepție a fost ridicată într-o cauză civilă în care se contestă deciziile Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, prin care s-a reținut că Marian Ureche „a desfășurat activități de poliție politică, așa cum sunt definite acestea prin art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 187/1999”, ceea ce determină aplicarea prevederilor art. 17 alin. (2) din lege, și anume publicarea celor constatate în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

În ceea ce privește art. 3 din lege, criticat de asemenea ca fiind neconstituțional, Curtea constată că, având în vedere obiectul dosarului, prevederile acestui text nu au legătură cu cauza. Așadar, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora aceasta decide „[...] asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]”, și excepția de neconstituționalitate referitoare la prevederile art. 3 din Legea nr. 187/1999 urmează a fi respinsă.

În sfârșit, solicitarea adresată Curții Constituționale de a aprecia „din inițiativă proprie, urmare unei analize cât mai obiective, că unele din textele menționate” pot încălca și alte prevederi din Constituție, scopul analizei fiind evitarea unei noi încălcări a drepturilor și libertăților cetățenilor, precum și de a constata că legea în ansamblul său conține dispoziții neconstituționale, nu poate fi primită. Potrivit jurisprudenței constante a Curții, neindicarea dispozițiilor din Constituție în raport de care textul de lege criticat este considerat neconstituțional constituie un motiv de respingere a excepției de neconstituționalitate. Aceasta deoarece, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sunt neconstituționale numai prevederile legale care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției. De asemenea, conform art. 10 alin. (2) din aceeași lege, sesizările adresate Curții trebuie motivate, iar potrivit art. 146 lit. d) din Legea fundamentală și art. 29 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să se pronunțe numai în limitele sesizării. Prin urmare, neindicarea de către autorul excepției a normelor constituționale în raport cu care consideră că sunt neconstituționale dispozițiile legale criticate constituie un motiv de respingere, întrucât excepția ridicată nu este, în sensul constituțional al termenului, o excepție de

neconstituționalitate. Dacă instanța de contencios privește invocarea motivului de neconstituționalitate ridicat, constituțional s-ar socoti competentă să se pronunțe asupra exercitând astfel din oficiu controlul de constituționalitate, unei asemenea excepții, ea s-ar substitui părții în ceea ce ceea ce este inadmisibil.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 și ale art. 5 alin. (2)—(5) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică, excepție ridicată de Marian Ureche din București în Dosarul nr. 1/S/2004 al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 22 martie 2005.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Strategiei actualizate privind reforma instituțională a Ministerului Administrației și Internelor în perioada 2005—2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia actualizată privind reforma instituțională a Ministerului Administrației și Internelor în perioada 2005—2006, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Planul de acțiune pentru implementarea Strategiei actualizate privind reforma instituțională a Ministerului Administrației și Internelor în perioada 2005—2006 va fi aprobat prin ordin al ministrului administrației și internelor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Finanțarea acțiunilor prevăzute în strategia menționată la art. 1 se face în limita fondurilor aprobate anual prin legea bugetului de stat.

Art. 4. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.513/2004 pentru aprobarea Strategiei sectoriale a Ministerului Administrației și Internelor privind reforma instituțională și a Planului de acțiune, în perioada 2004—2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 6 octombrie 2004.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
p. Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Bodu,
secretar de stat

STRATEGIA ACTUALIZATĂ privind reforma instituțională a Ministerului Administrației și Internelor în perioada 2005—2006

1. Argument:

Rezultatele obținute în anul 2004, analiza potențialului uman și a resurselor materiale și financiare, precum și direcțiile de acțiune prevăzute în Programul de guvernare pentru perioada 2005—2008 au impus actualizarea Strategiei sectoriale a Ministerului Administrației și Internelor privind reforma instituțională în perioada 2004—2006 și aplicarea la nivelul structurilor responsabile a unor noi măsuri care să asigure reforma instituțională proiectată până la data integrării României în Uniunea Europeană.

2. Scop:

Crearea unei instituții funcționale adecvate realităților românești și compatibilizarea ei cu instituțiile similare din țările membre ale Uniunii Europene

3. Obiectiv fundamental:

Întărirea capacității instituționale a structurilor Ministerului Administrației și Internelor

4. Analiză-diagnostic:

Strategia actualizată de reformă a Ministerului Administrației și Internelor este rezultatul unei analize aprofundate a realităților României anului 2004. Strategia actualizată răspunde dublului imperativ al consolidării democrației în România și al pregătirii integrării țării noastre în Uniunea Europeană.

Strategia, în forma actualizată, proiectează noi modalități de accelerare a transformării instituționale a Ministerului Administrației și Internelor pentru a susține eforturile generale de reformă a administrației publice.

Potrivit analizei-diagnostic au rezultat următoarele:

• Principalele aspecte pozitive semnalate sunt:

a) de ordin general:

— capacitatea de adaptare a structurilor funcționale la schimbările și la cerințele mediului socioeconomic, precum și la obiectivele naționale impuse de integrarea europeană și de statutul de membru al Alianței Nord-Atlantice — NATO;

— elaborarea și promovarea actelor normative, în conformitate cu standardele Uniunii Europene și cu acquisul comunitar;

— crearea cadrului instituțional pentru desfășurarea procesului de descentralizare administrativă și financiară;

— creșterea gradului de transparență în relațiile publice;

— adoptarea și implementarea unor noi instrumente și metode moderne de management în diferite domenii;

— acumularea de experiență în gestionarea programelor cu finanțare externă;

— relații active cu instituțiile similare din alte țări și cu organismele internaționale de profil;

b) în domeniul administrației publice:

— constituirea și operaționalizarea unor structuri compatibile cu standardele Uniunii Europene, în domeniul

evidenței persoanelor, elaborarea legislației de profil și pregătirea introducerii cardului electronic de identitate;

— punerea în aplicare a unor programe prioritare în domeniul administrației publice;

— crearea sistemului-cadru de formare continuă a personalului;

— implementarea unor proiecte în domeniul „e-Administrație“ destinate apropierii administrației de cetățeni și reducerii birocrăției;

— demararea procesului de reformă a funcției publice;

c) în domeniul ordinii și siguranței publice:

— mediu de lucru organizat și disciplinat;

— posibilități multiple de pregătire și perfecționare profesională.

• Principalele puncte slabe sunt reprezentate de:

a) de ordin general:

— dificultăți de comunicare internă, care generează o anumită rezistență la schimbare;

— insuficientă coerență în adoptarea politicilor și strategiilor subsectoriale;

— deficiențe în delimitarea atribuțiilor între structuri;

— insuficiența spațiilor adecvate de lucru, echipamentelor IT și biroticii;

— posibilități reduse de motivare financiară a personalului și de atragere în corpul funcționarilor publici a personalului cu pregătire profesională corespunzătoare;

— inconsecvență în realizarea obiectivelor strategice stabilite prin diferite documente programatice și a unor programe multianuale cu susținere financiară corespunzătoare pentru atingerea acestora;

— lipsa unui sistem cuprinzător și actualizat de standarde ocupaționale și de formare pe plan național, ceea ce împiedică recunoașterea adecvată a competențelor indivizilor;

b) în domeniul administrației publice:

— insuficiența resurselor financiare destinate perfecționării profesionale a funcționarilor publici, lipsa unei politici coerente de formare a acestora, precum și a asigurării nivelului de investiții necesar în vederea alinierii serviciilor publice la cerințele acquisului comunitar în perioadele de conformare negociate și implementării Sistemului „e-Administrație“;

— poziționarea responsabilității implementării unor programe cu finanțare externă pentru domenii aflate în coordonarea Ministerului Administrației și Internelor în cadrul altor instituții (de exemplu: coordonarea programului ISPA — Instrumentul pentru Politici Structurale de Preaderare, destinat serviciilor publice, de către Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor);

— gradul ridicat de fluctuație a funcționarilor publici, fapt ce determină cheltuirea suplimentară a unor resurse financiare pentru profesionalizarea acestora;

— resurse umane insuficiente și/sau alocate în mod nefundamentat;

— lipsa unui sistem de comunicare electronică securizat, care să fluidizeze circulația documentelor/informațiilor, să scurteze perioada de fundamentare și de luare a deciziei și să diminueze cheltuielile bugetare;

— lipsa unui sistem unitar de salarizare pentru funcționarii publici;

c) în domeniul ordinii și siguranței publice:

— număr insuficient de personal în cadrul structurilor operative, fapt ce diminuează capacitatea de acțiune a structurilor de ordine publică;

— întârzierea aplicării unora dintre măsurile de reformă stabilite;

— întârzierea adoptării și introducerii în dotare a unor metode și mijloace moderne pentru managementul crizelor în timp real;

— lipsa evaluărilor riscului de criminalitate în comunitățile locale;

— disfuncționalități în asigurarea cu mijloace materiale și financiare.

Din punct de vedere al managementului public, ținând cont de evoluțiile europene în domeniu (începând cu anul 2006, ca urmare a schimbării ciclului bugetar al Comisiei Europene, în unele state membre urmează a se utiliza sistemul de bugetare bazat pe programe), la nivelul Ministerului Administrației și Internelor este necesară pregătirea personalului din direcțiile specializate pentru a aplica în viitor acest sistem de bugetare.

În acest sens va fi introdus „Programul managerial” avizat de Colegiul Ministerului Administrației și Internelor și aprobat de ministru, bazat pe indicatorii fizici și pe fondurile bugetare alocate anual.

De asemenea, utilizarea noilor tehnologii ale informațiilor și comunicațiilor este esențială în vederea reducerii costurilor de funcționare a sistemului administrației publice, reducerii birocrăției și creșterii eficienței activităților, asigurându-se astfel un acces mai facil cetățenilor la informațiile publice de interes național sau local prin accesarea on-line a serviciilor de tip A2C („Administrație către cetățean”).

Din punct de vedere al optimizării procesului de fundamentare a actului decizional un element deosebit de important îl constituie îmbunătățirea procesului de formulare a politicilor publice sectoriale prin crearea sistemelor de coordonare și creșterea capacității manageriale a structurilor Ministerului Administrației și Internelor.

• Probleme critice ale domeniului

Deși în rapoartele de țară Comisia Europeană arată că „evoluții importante au avut loc cu privire la lansarea unei reforme a administrației publice din România”, pe baza celor 3 documente programatice și de raportare utilizate de Comisia Europeană în relația cu România (Documentul de poziție pentru cap. 24, Parteneriatul de aderare a României, Programul național de aderare a României) pot fi identificate în continuare o serie de probleme critice, astfel:

— administrația rămâne caracterizată prin centralizare și birocrăție excesivă, întârzieri majore în implementarea tehnologiilor proprii societății informaționale moderne, lipsă de transparență și capacitate limitată de transpunere în practică a politicilor;

— lipsa instrumentelor legale de autoritate și a resurselor necesare Agenției Naționale a Funcționarilor Publici pentru îndeplinirea în totalitate a atribuțiilor stabilite în competența acesteia;

— legat de funcția publică, s-au înregistrat progrese minore în domenii precum: remunerarea, structura și urmărirea carierei și dezvoltarea responsabilității publice;

— sistemele de gestionare a resurselor umane sunt subdezvoltate, formarea profesională este limitată și se constată o fluctuație mare în rândul funcționarilor publici;

— cel mai adesea planurile de acțiune elaborate nu se bazează pe evaluări de impact/necesități;

— unele decizii sunt luate fără respectarea procedurilor interne, fără o consultare adecvată și fără o evaluare suficientă a fezabilității și impactului acestora, având ca rezultat propuneri legislative insuficient elaborate;

— ca regulă generală, organizațiile neguvernamentale nu sunt atrase în dialogul asupra politicilor.

Pornind de la aceste probleme critice, în cadrul acelorași documente programatice și de raportare Comisia Europeană face următoarele recomandări:

— continuarea procesului de descentralizare/deconcentrare a serviciilor publice;

— îmbunătățirea coordonării la nivelul experților din ministere pentru formularea politicilor sectoriale și elaborarea reglementărilor;

— perfecționarea aplicării reglementărilor privind evaluarea consecințelor economice și sociale ale proiectelor de acte normative;

— continuarea reformei funcției publice.

5. Principii directoare

Corespunzător domeniilor de activitate gestionate de Ministerul Administrației și Internelor, principiile directoare care guvernează întreaga activitate sunt:

a) legalitate, imparțialitate și obiectivitate;

b) transparență, liber acces la informațiile de interes public;

c) eficiență și eficacitate;

d) orientare către cetățean;

- e) stabilitate în exercitarea funcției publice;
- f) adaptare și flexibilitate;
- g) prioritate;
- h) viziune globală și unitară;
- i) coordonare și cooperare unitară între toate sectoarele implicate;
- j) profesionalizare în toate domeniile de activitate;
- k) complementaritate;
- l) continuitate;
- m) respectarea drepturilor și libertăților omului;
- n) nediscriminare.

6. Prioritățile reformei

Modificările de esență în structura și în atribuțiile Ministerului Administrației și Internelor sunt concepute ca un proces coerent, gradual, având obiective clar definite și aflat într-o permanentă adaptare la dinamica realității sociale.

Astfel, în acord cu cerințele impuse în procesul de integrare europeană și pe baza concluziilor desprinse în urma analizelor-diagnostic, la nivelul Ministerului Administrației și Internelor au fost stabilite următoarele priorități:

- creșterea capacității administrative a Ministerului Administrației și Internelor;
- crearea unui sistem eficient de prevenire și combatere a corupției;
- dezvoltarea capacității instituției de a formula politici publice coerente în domeniile de responsabilitate și asigurarea compatibilității acestora cu reglementări și politici din alte domenii ale guvernării;
- îndeplinirea, în condițiile și la termenele stabilite, a obiectivelor și angajamentelor specifice din competența Ministerului Administrației și Internelor, asumate prin cap. 24 „Justiție și afaceri interne“.

La stabilirea priorităților s-au avut în vedere:

a) în domeniul administrației publice:

- consolidarea rolului prefectului în gestionarea procesului de deconcentrare a serviciilor publice și în asigurarea unui management integrat pentru serviciile publice deconcentrate ale ministerelor;
- pregătirea transformării prefectului și subprefectului în înalți funcționari publici și profesionalizarea acestor funcții prin programe de formare specializată;
- consolidarea relațiilor de parteneriat și a dialogului permanent dintre Ministerul Administrației și Internelor și structurile asociative ale autorităților administrației publice locale;
- elaborarea și introducerea Cartei serviciilor publice, prin care se vor stabili principiile minimale ale ofertei de servicii publice, obligatorii pentru prestatorii de servicii publice, precum și standardele de calitate și modalitățile de evaluare a acestor oferte;

— regândirea sistemului de salarizare a funcționarilor publici, astfel încât funcția publică să devină atractivă pentru persoanele cu o înaltă calificare profesională;

— activități de promovare a „EU Best Practices in Public Administration — Cele mai bune practici ale Uniunii Europene în domeniul administrației publice“ la nivelul administrațiilor locale, inclusiv prin încurajarea încheierii de acorduri de înfrățire instituțională — twinning între administrațiile locale ale localităților din România și cele din cadrul țărilor membre ale Uniunii Europene;

b) în domeniul ordinii și siguranței publice:

— deconcentrarea atribuțiilor structurilor din aparatul central al Ministerului Administrației și Internelor și din aparatele proprii ale inspectoratelor generale (similare), concomitent cu diminuarea posturilor de conducere și a efectivelor cu până la 50%;

— stabilirea numărului de posturi în structurile de ordine și siguranță publică, în strictă concordanță cu numărul de indicatori aprobați Ministerului Administrației și Internelor prin legea anuală a bugetului de stat;

— evaluarea nivelului optim al efectivelor de ordine și siguranță publică, necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor stabilite prin lege;

— elaborarea unor soluții alternative care să conducă la îmbunătățirea activității în domeniul de referință;

— implementarea unor metode și tehnologii moderne pentru managementul în timp real al crizelor nonmilitare;

— realizarea efectivă a unui parteneriat cu societatea civilă, necesar obținerii sprijinului acesteia în efortul comun de prevenire și contracarare a fenomenului infracțional, prin:

- întărirea capacității de promovare a unei imagini coerente, credibile și stabile a Ministerului Administrației și Internelor;
- adoptarea unei atitudini transparente, active și a unui limbaj adecvat;

— testarea prin sondaje de opinie a reacției publicului față de strategiile, proiectele și activitatea Ministerului Administrației și Internelor.

7. Obiective și direcții de acțiune

Obiectiv 1 — Stabilirea unei structuri organizatorice a Ministerului Administrației și Internelor, compatibilă cu structurile instituțiilor similare din statele membre ale Uniunii Europene

În anul 2005

(în anexa nr. 1A „Structura organizatorică a Ministerului Administrației și Internelor în anul 2005“)

— Reducerea etapizată a numărului posturilor de conducere și a efectivelor, cu până la 50%, din aparatul central al Ministerului Administrației și Internelor și din aparatele proprii ale inspectoratelor generale (similare), prin descentralizarea unor activități de ordine publică și prin deconcentrarea unor atribuții, concomitent cu modificarea legislației secundare și primare

— Desființarea funcției de secretar de stat pentru logistică și transferarea atribuțiilor acestuia secretarului general al Ministerului Administrației și Internelor, în concordanță cu practicile europene în domeniu

— Înființarea funcției de adjunct al șefului Departamentului ordine și siguranță publică (la nivel de subsecretar de stat)

— Transferarea unor atribuții privind combaterea criminalității organizate ale Direcției generale informații și protecție internă la Inspectoratul General al Poliției Române

— Înființarea Direcției anticorupție

— Înființarea Centrului de Studii și Planificare Strategică prin unificarea Unității de Politici Publice cu Unitatea de Planificare Strategică, care va prelua domeniile politicilor publice sectoriale, avizării strategiilor etc.

— Transformarea Direcției pentru serviciile publice descentralizate în Direcția pentru serviciile publice deconcentrate

— Reorganizarea Direcției generale servicii de gospodărie comunală în Direcția generală servicii de interes general și parteneriat cu asociațiile aleșilor locali

— Reorganizarea Direcției pentru comunități locale și parteneriat cu asociațiile aleșilor locali în Direcția pentru comunități locale

— Reorganizarea Direcției pentru investiții locale în Direcția pentru politici fiscale, bugetare și investiții locale

— Constituirea Centrului de Cooperare Polițienească Internațională, care va integra Punctul Național Focal, Biroul Național INTERPOL, Oficiului European de Poliție EUROPOL și SIRENE

— Transferarea Societății Comerciale „Rami-Dacia” — S.A. din coordonarea Ministerului Administrației și Internelor în coordonarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului

— Trecerea Grupului Special de Protecție și Intervenție „Acvila” din subordinea Direcției generale organizare, planificare misiuni și resurse în subordinea secretarului de stat, șef al Departamentului ordine și siguranță publică.

În anul 2006

(în anexa nr. 1B „Structura organizatorică a Ministerului Administrației și Internelor la finele anului 2006)

— Transformarea Direcției generale integrare europeană și relații internaționale în Direcția generală afaceri europene

— Transformarea Corpului de control al ministrului în Inspekția generală a ministrului

— Constituirea Departamentului ordine și siguranță publică din Direcția generală organizare, planificare misiuni și resurse — ca structură a aparatului central al Ministerului Administrației și Internelor — și următoarele componente de ordine și siguranță publică subordonate ministrului: Poliția Română, Jandarmeria Română, Poliția de Frontieră Română, Autoritatea pentru Străini, Oficiul

Național pentru Refugiați, Unitatea Specială de Aviație și Grupul Special de Protecție și Intervenție „Acvila”.

Obiectiv 2 — Armonizarea legislativă în concordanță cu modificările de structuri preconizate

— Elaborarea proiectelor de acte normative de nivel superior și a legislației secundare, cu respectarea principiului deconcentrării.

Obiectiv 3 — Reorganizarea unor componente ale Ministerului Administrației și Internelor vizând eliminarea paralelismelor și suprapunerilor de competențe, concomitent cu adoptarea unui management performant și transferarea unor atribuții către structurile teritoriale

— Delimitarea competențelor între poliție și jandarmerie, conform Strategiei Ministerului Administrației și Internelor de realizare a ordinii și siguranței publice, pentru creșterea siguranței cetățeanului și prevenirea criminalității stradale

— Creșterea capacității operative a structurilor de intervenție rapidă în vederea gestionării calificate a tuturor problemelor pe linie de ordine publică

— Reorganizarea aparatului propriu al structurilor centrale din cadrul Departamentului ordine și siguranță publică prin creșterea ponderii atribuțiilor de reglementare, control și monitorizare, reducerea/eliminarea atribuțiilor și a funcțiilor de execuție prin descentralizarea/transferarea acestora structurilor teritoriale

— Generalizarea standardizării procedurilor și acțiunilor în scopul debirocratizării serviciilor publice din competența Ministerului Administrației și Internelor

— Proiectarea și aplicarea unui sistem integrat de diagnoză a nevoilor de pregătire a personalului, precum și a unor indicatori de performanță ai sistemului de formare continuă a personalului

— Adaptarea structurilor de învățământ universitar din subordinea Ministerului Administrației și Internelor la standardele Uniunii Europene în domeniu.

Obiectiv 4 — Continuarea procesului de deconcentrare/descentralizare

— Identificarea activităților Ministerului Administrației și Internelor, care vor fi descentralizate către autoritățile publice locale, conform principiilor subsidiarității și proporționalității

— Identificarea activităților Ministerului Administrației și Internelor care vor fi deconcentrate prin amendarea legislației primare și secundare pentru a asigura o flexibilitate mai mare în rezolvarea problemelor și gestionarea resurselor, concomitent cu transferul de personal

— Delimitarea clară a competențelor între diferite niveluri și structuri ale Ministerului Administrației și Internelor

— Externalizarea serviciilor privind hrănirea efectivelor, întreținerea imobilelor, proiectarea lucrărilor de reparații la imobile și investiții (prin desființarea Grupului de Proiectare

pentru Construcții din subordinea Direcției management logistic), inclusiv autorizarea execuției lucrărilor, a inspecției (dirigenției) de șantier, precum și a activității de urmărire a comportării în timp a construcțiilor, la obiectivele din cadrul Ministerului Administrației și Internelor (aceste activități se vor realiza de către autoritățile abilitate ale statului, urmând ca Serviciul de control al calității în construcții din cadrul Direcției management logistic să fie desființat)

- Desființarea liceelor militare
- Desființarea Clubului Sportiv „Dinamo Brașov” prin preluarea unor secții în cadrul Clubului Sportiv „Dinamo București” și transferarea celorlalte secții către autoritățile administrației publice locale, precum și analiza oportunității menținerii unor secții în cadrul Clubului Sportiv „Dinamo București”
- Transferarea Ansamblului „Ciocârlia” la o societate comercială din subordinea Ministerului Administrației și Internelor.

8. Managementul procesului de reformă impune:

- coordonarea procesului de reformă de către conducerea Ministerului Administrației și Internelor;
- folosirea experienței instituțiilor similare din alte state;
- abordarea reformei ca un proces deschis;
- respectarea priorităților strategice stabilite pentru fiecare etapă;
- consultarea Corpului Național al Polițiștilor, precum și a celorlalte asociații cu caracter profesional ale polițiștilor la elaborarea actelor normative care vizează activitatea poliției sau statutul polițistului;
- consultarea societății civile, în primul rând a patronatelor și sindicatelor, atât în mod organizat și periodic în cadrul Consiliului Economic și Social constituit la nivelul Ministerului Administrației și Internelor și al fiecărei instituții subordonate (Agenția Națională a Funcționarilor Publici, Institutul Național de Administrație etc.), cât și în cazul unor evenimente și/sau activități care necesită asemenea consultări.

Monitorizarea procesului de implementare a prezentei strategii se realizează de către structura de planificare strategică.

9. Riscuri și oportunități pentru implementarea strategiei

9.1. Riscuri

Pentru ca reforma instituțională a administrației publice să aibă succes se impune consultarea permanentă a organizațiilor sindicale din administrația publică, a Corpului Național al Polițiștilor și a celorlalte asociații profesionale ale polițiștilor, precum și a organizațiilor societății civile.

Totodată, pe baza modelului dezvoltării integrate a organizațiilor, au fost identificate patru tipuri de factori de blocaj în implementarea strategiei sectoriale: strategici (complexitatea decizională), structurali (birocrația specifică oricărui sistem, mijloace umane și financiare limitate,

dimensiunea și complexitatea), culturali (teama de risc, tradiția „continuității”, schimbarea mentalității) și comportamentali (absența stimulentei individuale, neînțelegerea obiectivelor finale, demotivare și frustrări, comportamentele de așteptare). Dintre aceștia, neasigurarea resurselor financiare necesare prin bugetele anuale constituie un risc major.

9.2. Oportunități:

- reforma administrației publice constituie o prioritate pe agenda Guvernului României;
- procesul de reformă a Ministerului Administrației și Internelor este susținut și se bucură de sprijinul partenerilor europeni și al societății civile;
- existența unui cadru legislativ coerent, bine armonizat cu acquisul comunitar;
- existența unei coeziuni, la nivelul tuturor partidelor și formațiunilor politice, cu privire la necesitatea continuării reformei în administrație, precum și la nivelul structurilor de decizie, care permite o acțiune concertată și o abordare multilaterală, integrată, echilibrată și participativă, în vederea atingerii obiectivelor stabilite prin prezenta strategie;
- implementarea prezentei strategii angajează un volum redus de cheltuieli financiare, iar beneficiile reformei sunt opozabile întregii societăți românești.

10. Mecanismul intern pentru revizuirea/actualizarea strategiei

Sistemul de revizuire/actualizare a prezentei strategii se va realiza pe baza planului de implementare a acesteia și monitorizarea a performanțelor prin care se va consacra un dublu sistem de monitorizare: intern — pentru a asigura feed-back-ul necesar pe tot parcursul derulării procesului de reformă instituțională, a identifica disfuncționalitățile și a aplica corectivele necesare, și, respectiv, extern — pentru a asigura independență și neutralitate în monitorizarea procesului de reformă, precum și o transparență reală pe parcursul derulării acestuia.

Actualizarea permanentă va ține seama de rezultatele/permanențele obținute în fiecare etapă de implementare a procesului de reformă.

11. Resurse

Aplicarea Strategiei actualizate privind reforma instituțională a Ministerului Administrației și Internelor în perioada 2005—2006 incumbă resurse umane și financiare suplimentare față de cele alocate pentru anul 2005 și previzionate a fi alocate pentru anul 2006 Ministerului Administrației și Internelor prin legea bugetului de stat (în anexa nr. 1C „Evoluția fondurilor asigurate Ministerului Administrației și Internelor în anul 2005 și estimările pentru anul 2006”).

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Ministerului Administrației și Internelor în anul 2005*)

I. APARAT CENTRAL (PROPRIU)

II. INSTITUȚII ȘI STRUCTURI AFLATE ÎN SUBORDINEA/COORDONAREA MINISTERULUI ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

A. Instituții și structuri aflate în subordinea Ministerului Administrației și Internelor

1. Agenția Națională Antidrog
2. Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară
3. Institutul Național de Administrație
4. Agenția Națională a Funcționarilor Publici
5. Instituția prefectului (42)
6. Direcția Generală de Pașapoarte
7. Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor
8. Inspectoratul General pentru Situații de Urgență
9. Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor
10. Centrul Informatic Național al Ministerului Administrației și Internelor (e-administrație)
11. Direcția Generală de Informații și Protecție Internă
12. Oficiul Național pentru Refugiați
13. Centrul de Cooperare Polițienească Internațională
14. Arhivele Naționale
15. Centrul Național de Administrație a Bazelor de Date privind Evidența Persoanelor
16. Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”
17. Liceul Militar „Neagoe Basarab” Buzău
18. Liceul Militar „Constantin Brâncoveanu” Ploiești
19. Poliția Română
20. Jandarmeria Română
21. Poliția de Frontieră Română
22. Autoritatea pentru Străini
23. Unitatea Specială de Aviație
24. Grupul Special de Protecție și Intervenție „Acvila”
25. Direcția Economico-Administrativă
26. Baza Centrală pentru Asigurarea Tehnică a Misiunilor
27. Clubul Sportiv „Dinamo” București
28. Clubul Sportiv „Dinamo” Brașov
29. Structuri subordonate unor unități centrale.

B. Instituții aflate în coordonarea Ministerului Administrației și Internelor

- Societatea Comercială „COMICEX” — S.A.

*) Structura organizatorică a Ministerului Administrației și Internelor în anul 2005 este reprodusă în facsimil.

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Ministerului Administrației și Internelor la finele anului 2006*)

I. APARAT CENTRAL (PROPRIU)

II. INSTITUȚII ȘI STRUCTURI AFLATE ÎN SUBORDINEA/COORDONAREA MINISTERULUI ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

A. Instituții și structuri aflate în subordinea Ministerului Administrației și Internelor

1. Agenția Națională Antidrog
2. Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară
3. Institutul Național de Administrație
4. Agenția Națională a Funcționarilor Publici
5. Instituția prefectului (42)
6. Direcția Generală de Pașapoarte
7. Direcția Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor
8. Inspectoratul General pentru Situații de Urgență
9. Inspectoratul Național pentru Evidența Persoanelor
10. Centrul Informatic Național al Ministerului Administrației și Internelor (e-administrație)
11. Direcția Generală de Informații și Protecție Internă
12. Oficiul Național pentru Refugiați
13. Centrul de Cooperare Polițienească Internațională
14. Arhivele Naționale
15. Centrul Național de Administrare a Bazelor de Date privind Evidența Persoanelor
16. Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”
17. Poliția Română
18. Jandarmeria Română
19. Poliția de Frontieră Română
20. Autoritatea pentru Străini
21. Uniunea Specială de Aviație
22. Grupul Special de Protecție și Intervenție „Acvila”
23. Baza Centrală pentru Asigurarea Tehnică a Misiunilor
24. Clubul Sportiv „Dinamo” București
25. Structuri subordonate unor unități centrale.

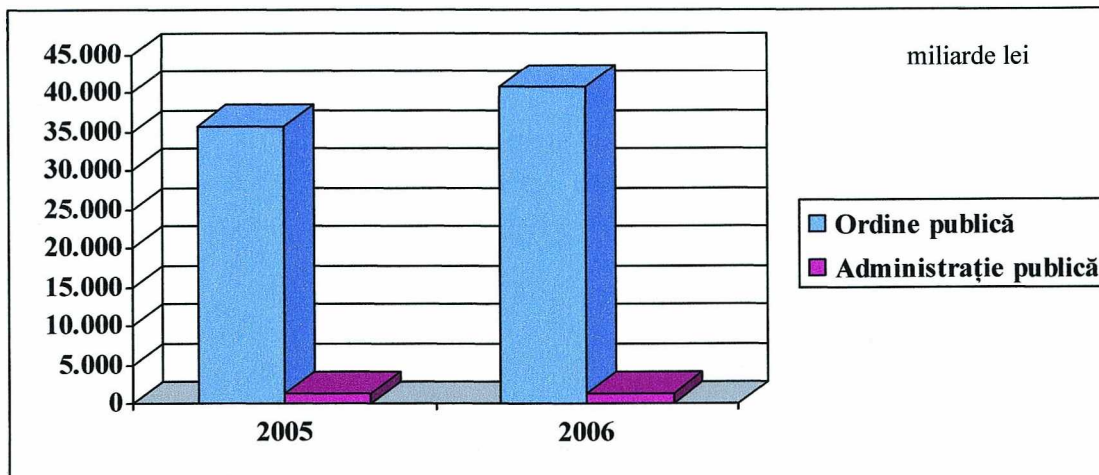
B. Instituții aflate în coordonarea Ministerului Administrației și Internelor

- Societatea Comercială „COMICEX” — S.A.

*) Structura organizatorică a Ministerului Administrației și Internelor la finele anului 2006 este reprodusă în facsimil.

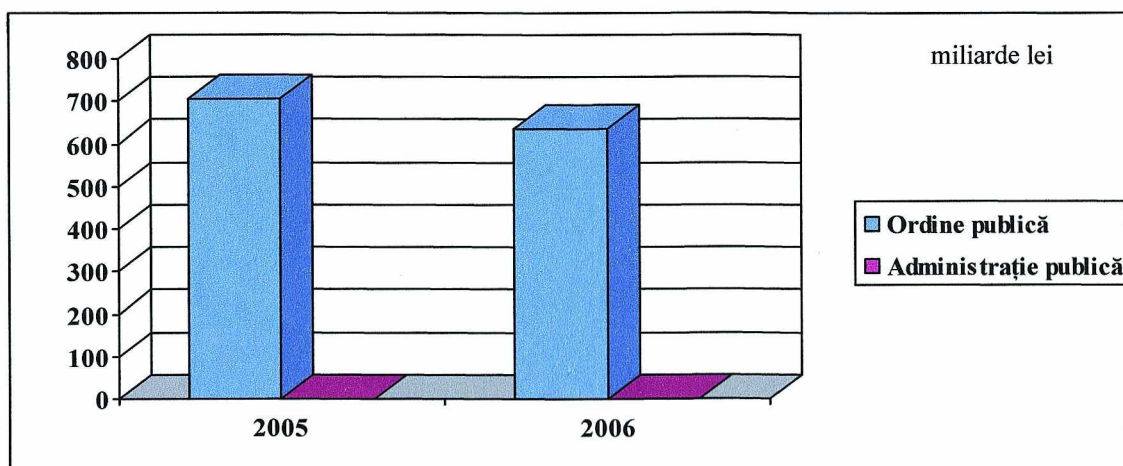
EVOLUȚIA FONDURILOR ASIGURATE MINISTERULUI ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR ÎN ANUL 2005 ȘI ESTIMĂRILE PENTRU ANUL 2006

BUGET DE STAT

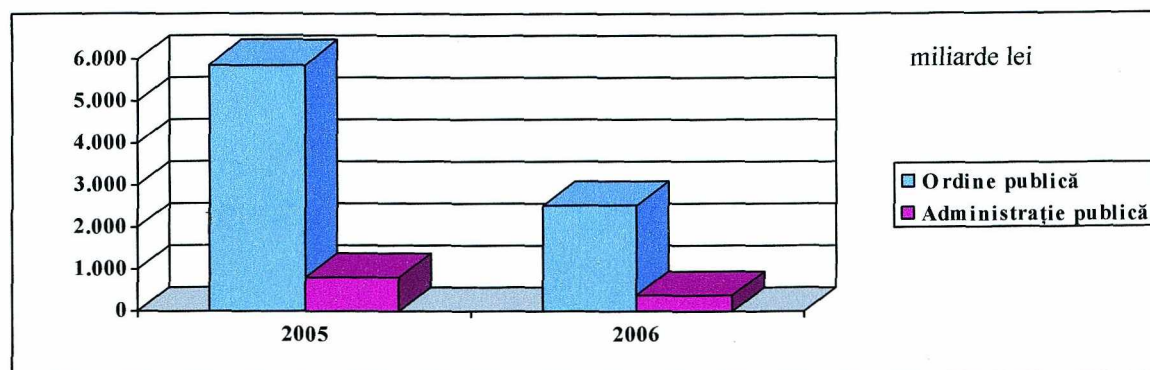
	2005	2006
Ordine publică	35.732	36.696
Administrație publică	1.286	1.331

VENITURI PROPRII

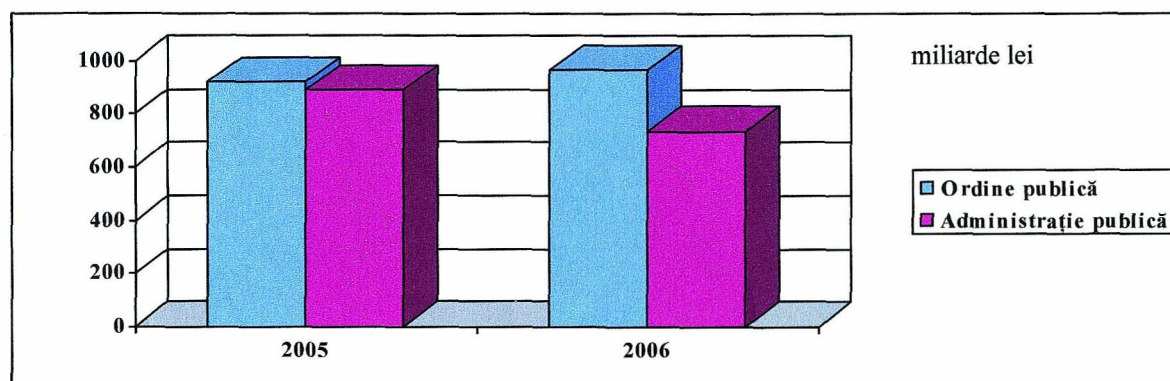

	2005	2006
Ordine publică	706	636
Administrație publică	0	0

*) Anexa nr. 1C este reprodusă în facsimil.

INTRĂRI DE CREDITE EXTERNE

	2005	2006
Ordine publică	5.866	2.531
Administrație publică	815	384

ASISTENȚĂ FINANCIARĂ EXTERNĂ NERAMBURSABILĂ

	2005	2006
Ordine publică	920	966
Administrație publică	890	734

NOTĂ:

- Pentru anul 2005, pentru componenta de ordine publică, sunt necesare fonduri suplimentare în sumă de 1.270,0 miliarde lei (34,4 milioane EURO) pentru încadrarea a 4.400 posturi (2.000 la poliție, 1.000 la jandarmerie și 1.400 la poliția de frontieră) în vederea realizării sarcinilor ce revin MAI din Cap.24 - JAI.

- Pentru anul 2006, pentru componenta de ordine publică, sunt necesare fonduri suplimentare în sumă de 1.460,0 miliarde lei (39,5 milioane EURO) pentru încadrarea a 4.792 posturi (2.500 la poliție, 700 la jandarmerie și 1.592 la poliția de frontieră).

RECTIFICĂRI

La Decretul nr. 55/1995 privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 25 octombrie 1995, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial“, Partea I):

- la nr. crt. 2.089, în loc de: *Balcu D. Marin* se va citi: *Bolcu D. Marin*;
- la nr. crt. 2.534, în loc de: *Becherman I. Irimie* se va citi: *Becicherean I. Irimie*.

La Decretul nr. 336/1995 privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 274 din 24 noiembrie 1995, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial“, Partea I):

- la județul Neamț, la nr. crt. 246, în loc de: *Asăvoaei I. Alexandru* se va citi: *Asăvoaei I. Alecsandru*.

La Decretul nr. 159/1998 privind conferirea medaliei „Crucea comemorativă a celui de-al doilea război mondial, 1941—1945“, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 22 mai 1998, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial“, Partea I):

- la județul Suceava, la nr. crt. 1.500, în loc de: *Chiriac D. Gheorghe* se va citi: *Chiriac D. Georgie*;
- la județul Suceava, la nr. crt. 4.452, în loc de: *Moroșan G. Constantin* se va citi: *Moroșanu Gh. Constantin*.

La Decretul nr. 101/2002 privind conferirea Crucii Comemorative a celui de-al doilea Război Mondial, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 78 din 1 februarie 2002, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial“, Partea I):

- la județul Suceava, la nr. crt. 2.166, în loc de: *Ostapciuc D. Vasile* se va citi: *Ostapciuc G. Vasile*.

La Decretul nr. 738/2003 privind conferirea Crucii Comemorative a celui de-al doilea Război Mondial, 1941—1945, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 821 din 20 noiembrie 2003, se fac următoarele rectificări (care nu aparțin Redacției „Monitorul Oficial“, Partea I):

- la județul Buzău, la nr. crt. 694, în loc de: *Mintoi I. Nicu* se va citi: *Mințoi I. Nicu*;
- la județul Suceava, la nr. crt. 3.367, în loc de: *Roată D. Gheorghe* se va citi: *Roantă D. Gheorghe*.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
 IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
 Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial“

5 948368 016088